

חיייה של אמנית

מדור מרתק מחיי אמניות מובחרות ומוכרות

היום אנחנו עם האמנית **הדסה נקנסקי** מורה למוזיקה ויוצרת קורסים דיגיטליים במוזיקה.

אותי שלחו הורי ללימודי פסנתר, התחלתי את לימודי בגיל צעיר ובהמשך כמורה ומפיקה קורסים דיגיטליים. במשך הזמן בסיעתא דשמיא, מתוך ניסיוני הרב, בניתי שיטה קלה ומהירה, מובנת במיוחד, וחוויתית מאוד. שרבים נהנים ממנה כבר, ולא מפסיקים לנגן. כך נוצרו הקורסים הדיגיטליים שלי: הראשון מיועד למתחילים והוא מלמד נגינה ללא תווים. השני מיועד למי שיועד לנגן לפי שמיעה אבל לא יודע להתאים אקורדים.

בת...?.. לאומנות

באיזה גיל מצאת את עצמך נכנסת בפועל לתחום?

אימי, היא מוזיקלית מאוד, אך בתור ילדה לא יכלה

קצת עלי:

קוראים לי הדסה נקנסקי אני מגיעה ממשפחה מוזיקלית, הורי שניהם בעלי נפש של אמן, אמא שלי הייתה בעבר מורה לנגינה, ואבי השתמש בכישורים אלו לשירת כיסופים, וקריאה בתורה. הורי מספרים שכבר בהיותי תינוקת, שירים ונגינה היו מרגיעים אותי, ובגיל צעיר מאוד כבר התחלתי לזמזם את השירים, ולא הייתי נרדמת רק כשזמזמתי לעצמי שירים. ואח"כ בגן ובבית הספר, תמיד המוזיקה והשירה תפשו מקום חשוב בחיי ובעיסוקיי. בביה"ס קיבלתי הרבה תפקידים מוזיקליים, אם לנצח בתזמורת סוף שנה, אם לשיר או לאמן מקהלות, או לנגן בתכניות. ההורים שלי השקיעו בנו הילדים מאוד, כל אחד באומנות שהוא מתחבר אליה. כך שקולות הנגינה בכלים שונים הדהדו בביתנו במגוון רחב.

לקבל מספיק מענה לכישרון שלה, וסיפרה לי שכשהייתה שומעת מישהו מנגן תמיד היו עולות לה דמעות.

בגיל הבחורות הצליחה להגיע לכך ובמהירות הבזק השתלטה על הכלי, ולאחר מכן הייתה מורה במשך שנים לאקורדיון.

אבל זה היה אקורדיון, ולה היה חלום על פסנתר.

כשראתה שאני, ביתה הגדולה, נמשכת למוזיקה, כבר בגיל 5 וחצי רכשו לי הורי פסנתר והתחלתי את לימודי בגיל 6, אז, זה היה נדיר, הייתי יחידה בכיתה א' שלומדת נגינה.

בכתה ד' כבר ניגנתי במסיבה, ומאז ועד היום - אני שם.

אין דבר העומד בפני הרצון...

תמיד יש מכשולים בדרך, ולמרות הכול רצונך גבר על הקשיים,

על אילו מכשולים עזר לך הרצון, להתגבר?

המשיכה היא כנראה מלידה,

הורי המוזיקליים הכניסו אוירה של שירה ונגינה בביתנו,

ואני נמשכתי לכל מה שקשור לתחום,

אהבתי לשיר, אהבתי להלחין, הורי קנו לנו פטיפון והרבה תקליטים במושגים של ימי ילדותי, והייתי בקיאה בהם על כל צליל.

אהבה ומשיכה חזקה הייתה לי תמיד לכל מה שקשור למוזיקה, הן לשירים החסידיים והן למוזיקה קלאסית,

כבר כשהייתי ילדה אהבתי את המוסיקה הקלאסית, הייתי ממש מהופנטת, אפילו על

סוויטות של 'באך',

חברותיי לא הבינו מה אני מוצאת שם ואני לא הבנתי איך אפשר שלא ליהנות מזה.

מאז ועד היום

איך את רואה את עצמך ואת דעתך, היום, ביחס לעבר?

ברור שהניסיון נותן המון

אני מרגישה הרבה יותר בטוחה בדרכי ובדרך הלמידה שלי, המשכתי ללמוד ולהוסיף ידע, ולמדתי על מה לוותר ועל מה לא, למדתי לקרוא כל אחת באופן אישי ולכוון אותה, למדתי מה הדור שלנו רוצה, ואיך לתת את המרב לתלמידות,

למדתי ליהנות גם מדברים פחות נעימים ולהבין את אלה שרוצים וקשה להם, ולתת להם כלים, למדתי להבין הורים מלחיצים ולתת להם יותר הבנה במה שקורה עם ילדיהם,

אין מה לומר, אני בפרוש במקום אחר.

קפיצה לגובה

באיזה שלב הרגשת שהעסק שלך קפץ לגובה?

כשהתחלתי להיות מוצפת ולא היה לי מקום לתלמידות נוספות,

הרגשתי שהתקדמתי לשלב נוסף.

מסר לאומה - מאחורי הקלעים?

התמדה מתוך רצון וסייעתא דשמיא תמיד תביא תוצאות. אם יש משהו שאת מאד אוהבת לעשות, - תעשי, תלמדי ותתקדמי, תלכי אחר הלב שלך, אחר הרצון שלך, ואל תקשיבי לכל הקולות המייאשים מסביב...

קודש לה'

איך ניתן לקדש שמו יתברך מתוך התחום?

זה נפלא להרגיש שנותנים לכל אחת כלי לביטוי ומימוש עצמי, והוצאה לפועל של הכוחות הטמונים בתוכה, ולהגביר את שמחת החיים של התלמידה ושל סביבתה. לא פעם היו לי תלמידים ותלמידות עם קשיים תקשורתיים, מוטוריים ולקויות שונות הייתה לי תלמידה עם אילמות מרצון שהנגינה עזרה לה להפתח, היה לי תלמיד על סטטוס האוטיזם שפרח ממש בנגינה. תלמידים עם נכויות פיזיות ועוד. כשאני רואה את החיוך ואת השמחה שלהם אני מרגישה את עבודתי כעבודת קודש.

העברה לדורות

את מלמדת את התחום, מה ההבדל בין אז להיום?

ישנה כמות לא מבוטלת של תלמידות שהגיעו רחוק ואף יותר ממני. יש לי תלמידות שהקימו אולפנים. יש לי תלמידות שהן היום תרפיסטיות במוזיקה. יש לי תלמידות שמלוות אירועים,

זה נותן לי הרבה כח להמשיך, ההבדל בין אז להיום הוא בביטחון שלי וביכולת שלי לקחת פרויקטים, וללמד גם מה שלא שיגרתי ואת מי שיותר מורכב ללמד, דברים שבעבר זה היו נראים לי בלתי אפשריים.

כשאני רואה את החיוך ואת השמחה שלהם אני מרגישה את עבודתי כעבודת קודש.

ארבע עונות

מהן העונות הכי פופולריות לתחום?

החורף הוא זמן פורה ללמידה ואז יש נרשמות רבות, בקיץ רוב התלמידות הוותיקות ממשיכות, אבל יש פחות מצטרפות חדשות. זה זמן של סוף שנה, ואח"כ של שלושת השבועות והחופש הגדול, כך שזה זמן פחות פורה. ובכל זאת תמיד היו קונצרטים של סוף שנה וזו הייתה תקופה מאתגרת ביותר מהבחינה הזאת.

מקור השראה

מי היתה מורת הדרך שלך בתחום?

כמה וכמה מורות מכל הסגנונות בזמנו כשלמדתי לא היה קונסרבטוריון חרדי, ועם כל הרצון להתקדם, עשיתי זאת באופן עצמאי עם הרבה מאמץ וחיפוש אחר מורות מגוונות עד שהגעתי לאן שרציתי.

מי כעמך ישראל

מה מיחד את קהל היעד שלך בזכות היותן בנות מלך?

קהל היעד שלי הוא ברובו בנות בית יעקב מקסימות, שכולן רואות בזה כלי מעצים ברוח יהודית.

סדר יום מיומן האירועים

שתפי אותנו באירוע הקרוב...

2 כנסים דיגיטליים.

ככנס אני נותנת שיעורים ומתנות מתוך הקורסים הדיגיטליים.
הקונצרטים מחכים לאחר הקורונה.

ארבעה סודות על עצמך

ישנם דברים בלתי ידועים אודותיך בהם תרצי לשתף את

קוראות 'על הבוקר'?

1. יש לי זמנים שאני רוצה שקט ולא לשמוע שום מוזיקה- כן, גם לבעל מקצוע מותר לפעמים להתנתק...
2. מתלמידי יותר מכולם - חן חן לתלמידותיי שלמדתי מהן כל כך הרבה בתחום שלי וממש לא רק...

3. דווקא זמנים של שפל מאתגרים - תוכיח הקורונה שבזכותה נבנו הקורסים הדיגיטליים שלי.

4. את השיר הכי יפה בעיני עדיין לא הצלחתי לנגן, זו המנגינה של בכי של תינוק שנולד, זהו השיר היפה ביותר שאני מכירה!

זה שיר של התחלה, זה שיר של המשך, זה שיר של היצירה המושלמת ביותר...
הרבה הצלחות, סיפוק ושמחה לכולם:

תודה רבה